

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ποῦ τὴν γράφει ὁ ΣΟΥΡΗΣ

ΕΤΟΣ πρῶτον, ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφήνες.

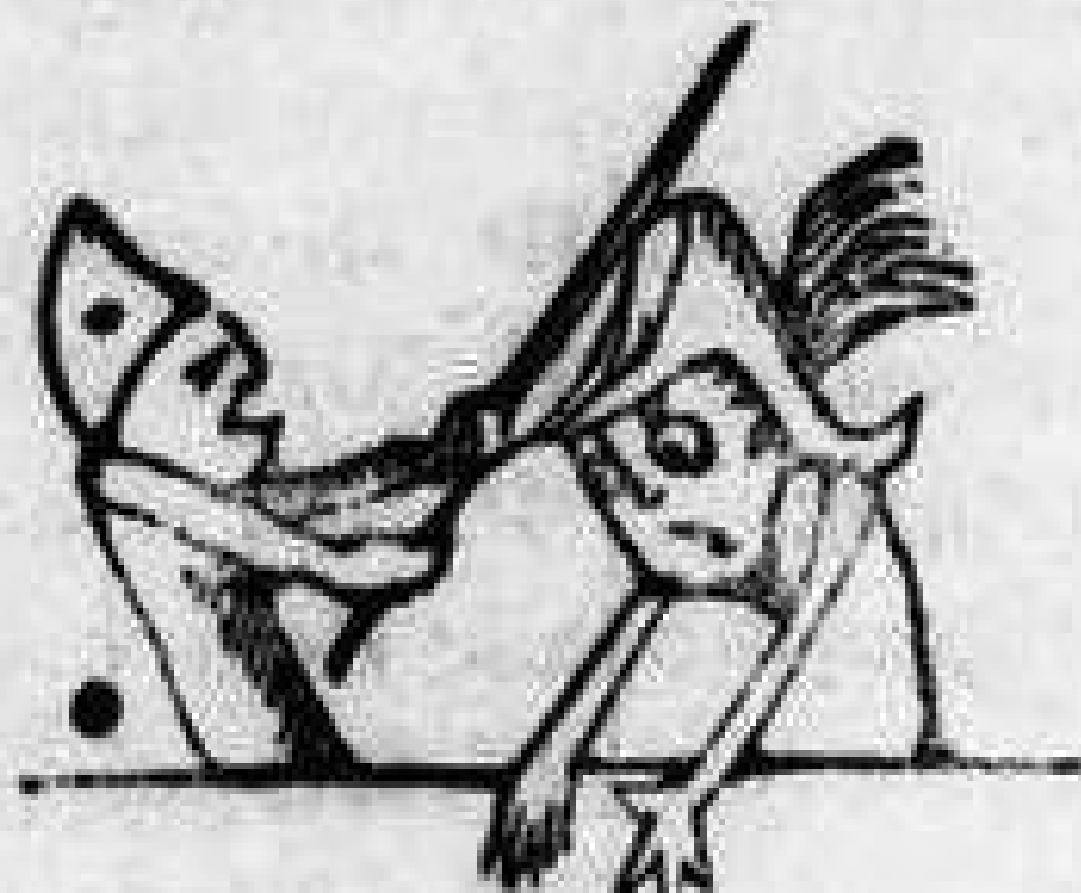
Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοήντα τρία,
τρέλλα εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀχρηματία,

Ο ΡΩΜΗΟΣ τὴν ἐβδομάδα—μιά φορά θὰ βγαίνει μόνο.
Συνδρομὴ μὲς ὅσῃν Ἑλλάδα—δραχμαῖς ἕξη γιὰ τὸ χρόνο.
Ἀλλὰ γιὰ τὰ ἔξω μέρη—δέκα φράγκα καὶ ὅσῳ χέρι.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Τρία φύλλα σὰν κρατῆς,—ἕγινες συνδρομητῆς.
Ἐνα φύλλο μὲν πεντάρα,—δύο φύλλα μὲν δεκάρα.

Τοῦ Ἰουλίου εἰκοσιτρεῖς,
γλεντᾷ ὁ κόσμος καὶ ἡ πατρίς.

Δεκαοκτὼ φωνάζω,
καὶ μέσα κι' ἔξω βράζω.

Περικλέτος, Φασουλῆς — ὁ καθένας σεβνταλῆς.

Φ. Δὲν ἔμαθες τί συμφορὰ μᾶς ἦλθε ὅτ' ἐπὶ κεφάλι;
νέαις συμβούλων ἐκλογαῖς θὰ ἔχουμε καὶ πάλι.
Ἀκόμη δὲν ὀρχάσαμε ἀπὸ τὴν πρώτη φούρι,
καὶ δεῦτε προσκυνησόμεν τρεχάματα καινούρια.

Πάλι μ' ὀνόματα πλατειὰ οἱ τοῖχοι θὰ γεμίσουν,
καὶ τὰ βλαμάκια μ' ἔξοδα Συμβούλων θὰ μεθύσουν
καὶ πάλι τ' ἀγκαλιάσματα καὶ ἡ περιποιήσις,
τί κάμνετε; πολὺ καλὰ, εὐχαριστῶ, ἐπίσης.

Π. Μὰ ἔπρεπε ἡ ἐκλογαῖς ν' ἀκυρωθοῦν, καυμένη,
γιατὶ δὲν ἦσαν ἐκλογαῖς, καθὼς πολλοὶ μοῦ λένε.

Καὶ τώρα πρέπει προσοχὴ κι' ἐνέργεια μεγάλη,
νὰ μὴν ἐβγοῦν οἱ μπόσικοι γιὰ Σύμβουλοι μᾶς πάλι.

Φ. Τί νὰ σοῦ πῶ, βρε Περικλῆ...μοῦ ἔρχεται κι' ἐμένα
νὰ ἐκτεθῶ γιὰ Σύμβουλος...

Π. Τάχεις καὶ σὺ χαμένα.

Φ. Μὰ τί; δὲν μ' ἔχεις δῆιο γιὰ Σύμβουλος νὰ γίνω;

Π. Πολὺ καλὸ καὶ δῆιο, βρε Φασουλῆ, σὲ κρίνω,
μὰ θάκανες πολὺ καλὰ νὰ κάθῃσαι ὅτ' αὐτὰ σου,

καὶ νὰ μὴ βάῃς ὑψηλαῖς ἰδέαις ὅτ' ἀνὰ σου,

Φ. Καὶ πῶς καμπόσοι τάχατε, πολὺ χειρότεροί μου,
ζητοῦν νὰ γίνουν Πάρεδροι καὶ Σύμβουλοι τοῦ Δήμου;

Π. Καὶ δὲν σοῦ φθάνει Φασουλῆς ἐλεύθερος νὰ ἦσαι,
μὰ θέλεις κάθε παλαβὸ καὶ σὺ νὰ τὸν μιμῆσαι;

Ἀφοῦ γιὰ ὑποψήφιοι μᾶς βγαίνουν χίλιοι τόσοι,
ἂς μὴ ζητοῦν ἀξίωμα καὶ ἄνθρωποι καμπόσοι

ἂς βροῖσκωνται καὶ μερικοὶ, ποῦ κάλη νὰ μὴ βάξουν,
καὶ τὸ χρυσὸ τους ὄνομα ὕψηλὰ νὰ μὴ διαβάζουν.

Φ. Καλὰ μοῦ λές, βρε Περικλῆ, καὶ τώρα θὰ σ' ἀκούσω,
θὰ μείνω πάλι Φασουλῆς κι' ἂς λείψῃ τέτοιο λοῦσο.

Π. Ἀκουσε τώρα κατὶ τί, ποῦ δὲν θὰ τὸ πιστέψῃς.
Θὰ φύγω αὐριο πρωτὶ.....

Φ.

Τί λές; θὰ ταξιδέψῃς;

Π. Εὐθύς μετα τὰς ἐκλογὰς δὲν σοῦπα πῶς σ' ἀφίνω ;

Φ. Καὶ δὲν μοῦ λές μονάχος μου τί διάλογο θὰ γίνω ;

Π. Ἐτέλεξωσαν τὰ ψέμματα, θὰ φύγω δίχως ἄλλο, καὶ τοῦτο τὸ ταξεῖδι μου στιγμὴ δὲν ἀναβάλλω.

Τί νὰ σοῦ πῶ!... σιχάθηκα νὰ βλέπω τὰς Ἀθήνας, σιχάθηκα νὰ μοῦ 'μιλῇ ὁ τάδεσ καὶ ὁ δεῖνας, σιχάθηκα αἰώνιαις πολιτικαῖς μουρμούραις, σιχάθηκα καὶ Ὑπουργῶν καὶ ὑπαλλήλων μούραις, σιχάθηκα τοὺς βουλευτὰς καὶ τόσους κομματάρχας, σιχάθηκα τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς συνταγματάρχας, σιχάθηκα τοὺς ἐκλογεῖς καὶ τοὺς καπανταῆδες, σιχάθηκα τοὺς ῥήτορας καὶ τῆς ἐφημερίδες, σιχάθηκα Συντάγματα, κλητῆρες κ' ἀστυνόμους, σιχάθηκα τῆς ἁμαξιας καὶ τοὺς σιδηροδρόμους, σιχάθηκα τρεχάματα, σφυρίγματα καὶ κτύπους, σιχάθηκα καὶ ὕπεραις καὶ θέατρα καὶ κήπους, σιχάθηκα Λυκαβητοὺς, βουνά, λαγκάδια, βράχους, σιχάθηκα τὸν Ἰλισσὸ μὲ ὄλους τοὺς βατράχους, σιχάθηκα τὴν θάλασσα, τὸ κῦμα τοῦ Φαλήρου, τὰ φῶτα τὰ ἠλεκτρικά, τὴν αὔρα τοῦ ξεφύρου, σιχάθηκα καὶ τοῦ Βωδὲ τὰ ξακουστὰ μπαλόνια, σιχάθηκα τὸ σπρώξιμο τοῦ κόσμου 'στὰ βαγόνια, σιχάθηκα τὴν Σιρανοῦ καὶ τοὺς **Δεπλεμπιτζήδες**, σιχάθηκα κ' Ἀρμένησαις, Φραντζέζαις, κ' Ἰταλίδες, σιχάθηκα τοὺς νέους μας, τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς γέρους, ἀρσενικοὺς καὶ θηλυκοὺς καθὼς καὶ οὐδετέρους, κ' ὅλα ἐδῶ μοῦ φαίνονται σαχλὰ καὶ σιχαμένα.

Φ. Κ' ἐγὼ ἀπ' ὅλα πρὸ πολὺ σιχάθηκα ἐσένα, γιὰτὶ μοῦ ἔσπασες ταῦτινὰ μὲ τὴν χουσὴ σου γλῶσσα.

Π. Κ' ἀκόμη ἂν δὲν μ' ἔκοβες θὰ σοῦλεγ' ἄλλα τόσα.

Φ. Καὶ δὲν μοῦ λές, παρακαλῶ, γιὰ ποῦ θὰ πᾶς ;

Π. Ὡς τόσο εἰς τοῦ Βισβάρδεν τὰ λουτρά σκοπεύω νὰ τὸ στρώσω.

Φ. Πιστεύω καὶ τὸν βασιλεῖα ἐκεῖ πῶς θ' ἀπαντήσης,

Π. Καὶ θὰ τοῦ κάμω γιὰ πολλὰ σπουδαίας συζητήσεις.

Εἰς κάθε μέρος σκέπτομαι νὰ τὸν ἀκολουθήσω, οἱ Αὐλικοὶ ἀπὸ 'μπροστὰ κ' ὁ Περικλῆς ὀπίσω· θὰ τρέχω ὅπου ἢ Αὐλὴ κ' ὁ βασιλεῖας μας 'πάγει, κ' ἴσως κ' ἐγὼ ἐπισκεφθῶ μ' αὐτοὺς τὴν Κοπενάγη.

Φ. Ὡστε γιὰ κάμποσο καιρὸ θὰ τὸ γλεντίσης ἔξω.

Π. Σὲ μὴν καὶ ἄλλη τῆς Φραγκιᾶς πρωτεύουσα θὰ τρέξω, καὶ 'στὸ **Γαστάιν**, Φασουλῇ, θὰ πάω ν' ἀπαντήσω τοὺς δύο Αὐτοκράτορας, κ' ἐκεῖ θὰ ὁμιλήσω μὲ ὅλη μου τὴ δύναμι περὶ τῶν Πανελλήνων....

θὰ πάω καὶ τὸν Γλάδστωνα νὰ εὔρω 'στὸ Λονδῖνον, καὶ τοῦ Βισμάρκ καὶ τοῦ Γρεβνὺ θὰ κάμω ἐπισκέψεις....

μωρὲ θ' ἀκούσης πράγματα ποῦ δὲν θὰ τὰ πιστέψης,

Φ. Γελά σου, ἀντάμη Περικλῇ.... τιμὴ καὶ 'στὴν Ἑλλάδα, ποῦ ἔχει ἕναν ἄνθρωπο μὲ τόση ἐξυπνάδα.

Ὅλα ἐλπίζω μὴν χαρὰ πῶς θὰ τὰ καταφέρης.

Π. Τί πάστα εἶμαι, Φασουλῇ, πολὺ καλὰ μὲ ξέρεις, θὰ 'δῇς κ' ἐγὼ τί θαύματα γιὰ τοὺς **Ρωμῆδες** θὰ κάνω ἕναν θ' ἀφίνω ἀπ' ἐδῶ κ' ἄλλον ἐκεῖ θὰ πηάνω,

νύκτα καὶ 'μέρα θὰ 'μιλῶ μὲ κάθε διπλωμάτη, μονάχος θὰ παραλαλῶ κ' ἀπάνω 'στὸ κρεββάτι, θὰ βάζω εἰς ἐνέργεια κατεργαριαῖς καὶ δόλους, θὲ νὰ σχετίζωμαι κρυφὰ μὲ ὄλαις καὶ μὲ ὄλους, παντοῦ μεγάλα γεύματα θὰ δίνω καὶ θὰ πέρνω....

Φ. Καὶ ποῦ θὰ βροίσκης χρήματα;

Π. Πληρόνει τὸ **Κουβέρνο**.

Θὰ ἐπισκέπτομαι Αὐλὰς καὶ Μοναρχῶν παλάτια, καὶ τέλος γιὰ τοὺς Ἑλλήνας θὰ γίνω δυὸ κομμάτια,

Φ. Ἄν εἶχαμε τὸ θάρρος σου κ' ἐγὼ κ' οἱ ἄλλοι ὅλοι, μὰ τὸ Χριστό, βρὲ Περικλῇ, ἐπέρναμε τὴν Πόλι.

Π. Χαῖρε λοιπόν. Ἀθήνα μου μὲ ὅλη σου τὴ βρωμα, χαῖρε, ὦ σκόνη κλασικὴ καὶ λασπωμένο χῶμα.

Χαῖρε, ὦ γῆ τῶν ψοφημῶν καὶ τῶν οὐροδοχείων, τῶν χασαπιῶν, τῆς **Εὐλογιᾶς** καὶ τῶν βακτηριδίων.

Χαῖρε, ὦ πόλις σκοτεινῶν καὶ ἀνοιγμένων λάκκων, χαῖρε, ὦ πόλις τῶν κλεφτῶν καὶ τῶν χωροφυλάκων.

χαῖρε, ὦ πόλις βρωμερῶν καὶ λυσσασμένων σκύλων, χαῖρε, ὦ πόλις χάχηδων καὶ τόσων ὑπαλλήλων,

χαῖρε, ὦ πόλις κοκοτῶν καὶ κερασφόρων τράγων, χαῖρε, ὦ πόλις μεσιτῶν καὶ οἰκοπεδοφάγων,

χαῖρε, ὦ πόλις τεμπελιάς, βλακείας καὶ μαλάκας, χαῖρε, ὦ πόλις ξακουστῆ τῶν γαῖδουριῶν τῆς Πλάκας.

Ὁ Περικλῆς σὲ χαιρετᾷ, καὶ μὲ τὰ πρωτοβρόχια πάλι ἐδῶ θὰ ξαναρθῇ μὲ ὅλη του τὴν φτώχεια

κ' ὥς τότε, θεῖα χάριτι, ἐλπίζω ἐδῶ πέρα νὰ μὴν ἀφήσῃ ζωντανὸ ῥονθοῦνι ἢ χολέρα.

Μὰ χαῖρε, Φασουλῇ καὶ σύ, ἀγαπητό μου ταῖρι, ποῦ πόσο πάντα σ' ἀγαπῶ ἢ ῥάχη σου τὸ ξέρει, ποῦ μ' ὅλα τὰ μαλλώματα καὶ μ' ὅλο τὸ στηλιάρι παντοῦ καὶ πάντα εἶμαστε ἀχώριστο ζευγάρι.

Φ. Μὲ πέρνουνε τὰ δάκρυα... καὶ πῶς θὲ νὰ σ' ἀφήσω;

Π. Ὅπου κ' ἂν πάω, Φασουλῇ, δὲν θὰ σὲ λησμονήσω.

Φ. Ναί, νὰ μοῦ γράφης τακτικὰ ποῦ τρέχεις ν' ἀνασάνης, πῶς εἶσαι 'στὴν ὑγεία σου καὶ τί κουβένταις κάνεις· κ' ὅσα μοῦ γράφεις μυστικά θὲ νὰ τὰ σχολιάζω, κ' εὐθύς εἰς τὴν Κυβέρνησι θὰ τὰ διαβιβάζω.

Π. Μὰ νὰ μοῦ γράφης δὰ καὶ σὺ τί τρέχει 'στὴν Ἀθήνα.

Φ. Θὰ τὸ μαθαίνης τακτικὰ κ' ἂν ἦσαι καὶ 'στὴν Κίνα.

Π. Ἐλα λοιπόν, βρὲ Φασουλῇ, νὰ σ' ἀποχαιρετήσω, 'στὸ στόμα καὶ 'στὸ κούτελο νὰ σὲ καταφιλήσω.

Φ. Σοῦ συνιστῶ τὰ Γιάννηνα...

Π. Γ' αὐτὰ θὰ τοὺς λιμάρω.

Φ. Μὰ καὶ τὴν Κρήτη μὴν ξεχνᾷς...

Π. Καὶ τούτη θὰ τὴν πάρω.

Φ. Καὶ γιὰ τὴν Θράκη φρόντισε...

Π. Βρὲ ὅλα θὰ τὰ κάνω.

Φ. Ἀμμ' τὴ Μακεδονία μας;

Π. Στιγμὴ δὲν τὴν ξεχάνω.

Φ. Σύρε λοιπόν εἰς τὸ καλὸ, σοφέ μου ταξειδιάρη.

Π. Λίβε καὶ σὺ γιὰ **Σουβενίρ** ἕνα γερό στηλιάρι